

Sygn. akt II K 315/18 Zambrów, 2 października 2018 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Renata Konert

w obecności Prokuratora ASR Izabeli Topolskiej

po rozpoznaniu dnia 02.10.2018 r.

sprawy **M. D. syna R. i E. z d. R., ur. (...) w W.,**

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 kwietnia 2018 r. na ul. (...) w Z., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, dokonał kradzieży z włamaniem do salonu firmowego (...) (...)w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż 15.357 zł na szkodę Z. D., a następnie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie salonu firmowego sklepu (...) dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 33.093,96 zł oraz pieniądze w kwocie 1.665,64 zł na szkodę H. C.

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. Oskarżonego M. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jeden) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. D. na poczet orzeczonej w pkt I kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w okresie od dnia 19 kwietnia 2018 r. godz. 02.20 do dnia 02 października 2018 r. godz. 11.30 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 738,00 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym kwotę 600,00 (sześćset) złotych tytułem obrony z urzędu oraz kwotę 138,00 (sto trzydzieści osiem) złotych tytułem podatku VAT.

IV. Zwalnia oskarżonego M. D. od ponoszenia kosztów postępowania.

Sygn. akt II K 315/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. D. w dniu 19 kwietnia 2018 r. na ul. (...) w Z. dokonał kradzieży z włamaniem do salonu firmowego (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż 15.357 zł na

szkodę Z. D., a następnie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie salonu firmowego sklepu (...) dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 33.093,96 zł oraz pieniądze w kwocie 1.665,64 zł na szkodę H. C.. M. D. działał wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: notatki urzędowe (k. 2-4, 43, 64, 332, 332a), protokół zatrzymania osoby (k. 5), protokół przeszukania osoby, spis i opis rzeczy (k. 6, 7), protokół oględzin miejsca zdarzenia (k. 30-32), protokół oględzin rowerów (k. 33-34), protokół zatrzymania rzeczy (pendrive), spis i opis rzeczy (k. 35-36, 37), wydruk stanu magazynowego z salonu (...) (k. 38-39), pełnomocnictwo (k. 42), protokół odtworzenia zapisu monitoringu (k. 52-63, 70-93), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, spis i opis rzeczy (k. 102-103, 104), protokół oględzin osoby M. D. (k. 108-109), materiał pogładowy (k. 110-117), protokół zatrzymania rzeczy, spis i opis rzeczy (k. 118-119, 120, 121-122, 123), dokumentacja z oględzin miejsca zdarzenia wraz z płytą (k. 149-179), pismo wraz z wykazem telefonów (k. 180, 182), pokwitowanie wraz z wydrukiem telefonów znajdujących się w salonie (...) (k. 184-188), pokwitowanie wraz z wydrukiem telefonów znajdujących się w salonie (...) (k. 189-190), protokół oględzin przedmiotów znalezionych przy M. D. (k. 191), protokół oględzin telefonów i rzeczy znalezionych po włamaniu do salonów (...) (...) (k. 194-195), stan rejestru pieniędzy wraz z pokwitowaniem (k. 201, 202), protokół oględzin przedmiotów znalezionych w mieszkaniu w W. (k. 206), dokumentację fotograficzną z oględzin osoby M. D. (k. 209), materiał pogładowy do oględzin rowerów (k. 271-278), opinię nr (...) z przeprowadzonych badań osmologicznych (k. 280-286), protokół oględzin odzieży M. D. (k. 291), materiał pogładowy z oględzin rzeczy (k. 292), kserokopię kwitu depozytowego (k. 295), opinię z przeprowadzonych badań traseologicznych (k. 297-303), materiał pogładowy dot. oględzin rzeczy zabezpieczonych podczas oględzin miejsca zdarzenia wraz z płytą (k. 316-322, 327), opinię z zakresu badań daktyloskopijnych (k. 329-330), pokwitowanie (k. 331), informacja ze szpitala (k. 145), opinię sądowo – psychiatryczną (k. 255-258), stwierdzenie tożsamości (k. 69), protokół przesłuchania świadka M. C. (k. 8-11), protokół przesłuchania świadka M. L. (k. 14-15), protokół przesłuchania świadka Z. D. (k. 17-18, 287), protokół przesłuchania świadka P. R. (k. 21-22), protokół przesłuchania świadka K. C. (k. 24-25, 183, 200, 306), protokół przesłuchania świadka R. B. (k. 27-28), protokół przesłuchania świadka P. K. (k. 44-45), protokół przesłuchania świadka A. S. (k. 47), protokół przesłuchania świadka D. K. (k. 304), protokół przesłuchania świadka H. C. (k. 333).

Oskarżony M. D. (k. 436v, 125) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. W czasie posiedzenia w dniu 20 kwietnia 2018r. wskazał, że przejeżdżał ulicą, zobaczył leżącą torbę i ją podniósł, w Z. poszukiwał pracy.

Sąd zaważył, co następuje:

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd nie dał wiary, są one nielogiczne i stoją w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Wskazać należy, iż M. D. po dokonaniu włamania do salonów (...) (...) i (...) został zatrzymany po bezpośrednio podjętym pościgu. Ponadto był widziany przez naoczego świadka zdarzenia P. R.. M. D. w momencie zatrzymania miał na sobie dwie pary ubrań, w tym wierzchnią część ubrania, która służyła zamaskowaniu i uniemożliwieniu rozpoznania go podczas dokonywanych kradzieży. Miał ponadto przy sobie torbę ze skradzionym mieniem.

Przesłuchani w sprawie świadkowie jasno wskazali, że to M. D. jest osobą, która dopuściła się kradzieży z włamaniem opisanej w zarzucie.

Świadek P. R. (k. 21v-22) wskazał, że w dniu zdarzenia po drugiej w nocy usłyszał hałasy i wyrzwał przez okno ze swojego mieszkania znajdującego się naprzeciwko okradzionych sklepów. Kiedy wyrzwał zobaczył dwóch mężczyzn, ubranych na czarno, w kominiarkach na twarzach, biegnących od salonu (...) do salonu (...). Świadek wezwał policję, w tym czasie sprawcy poruszali się po salonie (...), następnie pobiegli do salonu (...), kiedy stamtąd wychodzili, podjechał

radiowóz. Mężczyźni zaczęli uciekać a policjanci pobiegli za nimi, jednego z mężczyzn zatrzymali a drugi uciekł w kierunku osiedla. Świadek był pewny, że mężczyzna zatrzymany przez policjantów był tym mężczyzną, który włamał się do obu salonów sprzedaży. Świadek podał ponadto, że nie wie kim on jest, ani nie byłby w stanie go rozpoznać z powodu tego, że był zamaskowany.

Dokonujący zatrzymania oskarżonego policjanci P. K. i A. S. dokładnie opisali przebieg zdarzenia. P. K. (k. 44v-45) podał, że kiedy przybyli na miejsce interwencji zobaczyli dwóch mężczyzn wybiegających z salonu (...) (...), policjant opisał dokładnie wygląd mężczyzn i wskazał, że na widok policji mężczyźni zaczęli uciekać. Jeden z mężczyzn wsiadł na rower i próbował odjechać, świadek wraz z kolegą podbiegli do niego i go obezwładnili. Świadek podał, że zatrzymanego mężczyznę od momentu jego wyjścia ze sklepu do czasu zatrzymania mieli cały czas w zasięgu wzroku. Świadek podał dodatkowo, że mężczyzna zachowywał się agresywnie i arogancko. Zeznania świadka w całości potwierdził drugi funkcjonariusz A. S. (k. 47v). Z kolei świadek D. K. wskazał, że zatrzymany mężczyzna został w dniu 19 kwietnia 2018 roku doprowadzony do (...) w Z., gdzie świadek pełnił dyżur. Świadek podał, że oskarżony miał na sobie dwa komplety ubrań, komplet ubrania wierzchniego został zabezpieczony do depozytu, ubranie które miał pod spodem zostało zabezpieczone w późniejszym terminie (k. 304). W ocenie Sądu zeznania wszystkich przesłuchanych funkcjonariuszy polegają na prawdzie i zostały uznane przez Sąd jako w pełni wiarygodne.

Właściciele salonów i ich pracownicy przesłuchani jako świadkowie, w swoich wiarygodnych zeznaniach wskazali, że dowiedzieli się o włamaniu po fakcie. Opisali wyrządzone im szkody, a po sporządzeniu inwentaryzacji dostarczyli listę skradzionych rzeczy. Odnośnie sprawców włamania ich zeznania nie wniosły nic istotnego do sprawy. H. C. – właścicielka salonu (...) wskazała, że salon prowadzi jej syn i jego żona, a ona nie wie nic na temat jego prowadzenia ani towaru, który się w nim znajduje (k. 333). K. C. synowa właścicielki salonu (...) (k. 24v-25, 183, 200, 306) podała, że informację o włamaniu uzyskała od policji, nie była w stanie wskazać, co konkretnie zginęło z salonu, informacje te uzupełniła w późniejszych zeznaniach. M. C. (k. 10) syn właścicielki salonu (...) wskazał, że mają z żoną na telefonie aplikację dzięki której mają podgląd na monitoring znajdujący się w salonie, widział on sprawców wkraczających do sklepu, mieli zasłonięte twarze. Świadek wskazał, że nie rozpoznał tych osób. Pracownica salonu (...) (k. 14v-15) podała, że w dniu włamania zamknęła salon o godzinie 18.20. Zamknęła drzwi i włączyła alarm. Wskazała ponadto, że w dniu poprzedzającym włamanie mieli dostawę nowych telefonów. Ona również nie rozpoznała mężczyzn, którzy dokonali włamania. Właściciel salonu (...) (...) Z. D. (k. 17v-18) podał, że o włamaniu dowiedział się od właścicielki salonu (...). Wskazał ponadto, że monitoringu wizyjnego w salonie nie ma, jest w salonie zamontowany alarm. Kierownik salonu (...) (k. 27v-28) dodał ponadto, że w dniu zdarzenia w salonie była dostawa najnowszych telefonów, które następnie zostały skradzione.

Zeznania przesłuchanych świadków znajdują odzwierciedlenie w pozostałym zebranych materiale dowodowym w postaci notatki urzędowej (k. 2) dyżurnego Komendy Powiatowej Policji w Z., w którym opisał czynności jakie podjął po otrzymaniu telefonicznego zgłoszenia oraz kolejnych notatek urzędowych opisujących te czynności (k. 3, 4, 43, 64, 332, 332a). W aktach sprawy znajdują się ponadto: protokół zatrzymania osoby (k. 5), protokół przeszukania osoby, spis i opis rzeczy (k. 6, 7), protokół oględzin miejsca zdarzenia (k. 30-32), protokół oględzin rowerów (k. 33-34), protokół zatrzymania rzeczy (pendrive), spis i opis rzeczy (k. 35-36, 37), wydruk stanu magazynowego z salonu (...) (k. 38-39), protokół odtworzenia zapisu monitoringu (k. 52-63, 70-93), stwierdzenie tożsamości (k. 69), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, spis i opis rzeczy (k. 102-103, 104), protokół oględzin osoby M. D. (k. 108-109), materiał poglądowy (k. 110-117), protokół zatrzymania rzeczy, spis i opis rzeczy (k. 118-119, 120, 121-122, 123), dokumentacja z oględzin miejsca zdarzenia wraz z płytą (k. 149-179), pismo wraz z wykazem telefonów (k. 180, 182), pokwitowanie wraz z wydrukiem telefonów znajdujących się w salonie (...) (k. 184-188), pokwitowanie wraz z wydrukiem telefonów znajdujących się w salonie (...) (k. 189-190), protokół oględzin przedmiotów znalezionych przy M. D. (k. 191), protokół oględzin telefonów i rzeczy znalezionych po włamaniu do salonów (...) (...) (k. 194-195), stan rejestru pieniędzy wraz z pokwitowaniem (k. 201, 202), protokół oględzin przedmiotów znalezionych w mieszkaniu w W. (k. 206), dokumentację fotograficzną z oględzin osoby M. D. (k. 209), materiał poglądowy do oględzin rowerów (k. 271-278), protokół oględzin odzieży M. D. (k. 291), materiał poglądowy z oględzin rzeczy (k. 292), kserokopia kwitu depozytowego (k. 295), materiał poglądowy dot. oględzin rzeczy

zabezpieczonych podczas oględzin miejsca zdarzenia wraz z płytą (k. 316-322, 327), które dokumentują podjęte w sprawie czynności, zmierzające do potwierdzenia, że oskarżony M. D. dopuścił się zarzucanego mu czynu.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii z przeprowadzonych badań osmologicznych (k. 280-286), w której stwierdzono, że na podstawie przeprowadzonych badań nie stwierdzono zgodności zapachowej pomiędzy śladem nr 12 C, a materiałem porównawczym pobranych od M. D. oraz wskazano, że nie można jednoznacznie wypowiedzieć się co do istnienia zgodności zapachowej pomiędzy śladem nr 14 C, a materiałem porównawczym pobranym od M. D.. Z kolei z opinii z przeprowadzonych badań traseologicznych (k. 297-303), wynika że ślady nr 3, 19A i 20B mogą pochodzić od lewego buta obuwia porównawczego, ślad numer 20A może pochodzić od prawego buta obuwia porównawczego. Stwierdzono ponadto, że ślady numer 8 i 20C nie pochodzą od obuwia porównawczego, zaś śladów 19B, 19C i 20D nie zakwalifikowano do badań porównawczych. Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych (k. 329-330), wykazała, że odwzorowanie linii papilarnych ozn. lit. „a” na folii „ŚLAD nr 5” i odbitki linii papilarnych dłoni na kartach daktyloskopijnych opisanych na personalia M. D. nie są ze sobą zgodne, zaś odwzorowania linii papilarnych nieoznaczone na foliach „ŚLAD nr 4”, „ŚLAD nr 5”, „ŚLAD nr 6” nie nadają się do identyfikacji. W ocenie Sądu wszystkie sporządzone w sprawie opinie są w pełni wiarygodne, zostały sporządzone przez specjalistów w swoich dziedzinach.

Z uwagi na fakt leczenia psychiatrycznego oskarżonego M. D. dopuszczono dowód z opinii biegłych psychiatrów (k. 255-258). Z przedstawionej, wiarygodnej w ocenie Sądu opinii, wynika, że nie stwierdzono u niego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, stwierdzono natomiast osobowość nieprawidłową. W czasie popełnienia czynu miał zachowaną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem (nie mają zastosowania art. 31 § 1 i 2 kk).

W ocenie Sądu w świetle wskazanych powyżej dowodów, w szczególności zeznań świadków nie ulega wątpliwości, że M. D. dopuścił się zarzucanego mu czynu tj. dokonał kradzieży z włamaniem do salonu firmowego (...) (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 18 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż 15.357 zł na szkodę Z. D., a następnie po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie salonu firmowego sklepu (...) dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia 41 sztuk telefonów komórkowych różnych marek o wartości 33.093,96 zł oraz pieniądze w kwocie 1.665,64 zł na szkodę H. C.. Ustalenia wykazu skradzionych przedmiotów oraz ich wartości dokonano na podstawie informacji uzyskanych od osób prowadzących okradzione salony sprzedaży.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 kk), przy czym oskarżony dopuścił się tego czynu będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne przed upływem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności tj. w warunkach opisanych w art. 64 § 1 kk. Działał ponadto wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru czyli w warunkach określonych w art. 12 kk. Oskarżony był obserwowany przez naoczego świadka zdarzenia P. R., który zawiadomił policję, również przybyły na miejsce patrol policji nie miał wątpliwości co do tego, że to właśnie on dokonał ww. kradzieży, policjanci widzieli jak wychodzi z salonu (...) i do czasu zatrzymania nie stracili z nim kontaktu wzrokowego.

Wymierzając sprawcy karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i n. kk. biorąc przede wszystkim pod uwagę, aby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności odniesie wobec oskarżonego pożądane skutki. Oskarżony pomimo tego, że jest młodą osobą był już wielokrotnie karany (k. 244-245), również za przestępstwa podobne do popełnionego obecnie (odpisy wyroków – k. 224-227, 253, 264-266, 268). Oskarżony jest w separacji, ma na utrzymanie jedno dziecko i konkubinę, zamieszkuje z rodziną, utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając dochody miesięczne w kwocie około 200 złotych (k. 308). Kary grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej

wykonania dotychczas orzekane w stosunku do oskarżonego nie wpłynęły pozytywnie na postawę oskarżonego. W związku z tym jedynym zasadnym rozwiązaniem jest orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, o wymierzenie której wnosił oskarżony składając na rozprawie wniosek w rybie art. 387 § 1 kpk. W ocenie Sądu brak było przeciwwskazań do zakończenia postępowania bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Według Sądu okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości. Prokurator i pokrzywdzeni wyrazili zgodę na dobrowolne poddanie się karze przez oskarżonego. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na mocy art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 kwietnia 2018r. g. 2.20 do dnia 02 października 2018r. g. 11.30, a więc od chwili zatrzymania do wydania wyroku i uchylenia stosowania wobec niego tymczasowego aresztowania, ustalając że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych. Sytuacja majątkowa oskarżonego oraz konieczność odbycia kary pozbawienia wolności powoduje, że nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych. Zasądzono również od Skarbu Państwa kwotę 738 złotych na rzecz adw. J. B. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.